

VALERIE
BOWMANOVÁ

*Skrutenýj
vikomt*

Aj tie najlepšie plány sa môžu pokazit'

IKAR

VALERIE
BOWMANOVÁ

*Skratenýj
vikamt*

Preložila Miriam Ghaniová

IKAR

Valerie Bowman
SAVE A HORSE, RIDE A VISCOUNT

Copyright © 2021 by June Third Enterprises, LLC
Translation © 2023 by Miriam Ghaniová
Cover art by LLezellenDesigns.com
Slovak edition © 2023 by IKAR, a.s.

ISBN 978-80-551-9239-0

*Venujem svojej priateľke a píšucej sestre
Anne Bennettovej
za jej veľkorysú pomoc pri písaní
a uznanie za pikantný názov (☺).
A odvážnemu čitateľovi, ktorý mi vnukol
nápad napísať túto knihu.
Žijeme len raz!*

PRVÁ KAPITOLA

*Vidiecke sídlo grófa z Blackstonu,
Devon, október 1813*

„Ukradnem toho koňa,“ povedala lady Theodora Ballardová, keď jej slúžka Maggie uťahovala korzet.

„Si si istá, že je to najlepší spôsob, ako vyriešiť situáciu?“ Maggie ťažko vzdychla.

Theodora pokrútila hlavou. Chudera drahá, sladká Maggie. Nebola len Theinou slúžkou. Maggie bola jej najbližšou priateľkou od ich narodenia, ktoré od seba delilo len niekoľko mesiacov. Maggie bola dcérou jednej z najobľúbenejších slúžok jej matky. Dievčatá spolu vyrastali na panstve. Theina matka – nech odpočíva v pokoji – bola dáma, ktorá sa netrápila konvenciami a formalitami. Bola šťastná, že dcére dovoľila hrať sa s dcérou slúžky. A hoci v ich vzdelaní a výchove existovali zjavné a nevyhnutné rozdiely, ani jedno z dievčat sa neznepokojovalo svojím životným postavením. Keď nadišiel čas, Thea *trvala* na tom, že si Maggie vezme za *svoju* slúžku, aby mohli zostať navždy spolu. Maggie však nikdy nebola taká spoločenská, dobrodružná ani taká sebedomá ako Thea. Večne sa snažila Theu odhovoriť od jej výstrelkov.

„Ja vlastne *nekradnem* koňa,“ spresnila Thea a zastrčila si za ucho zatúlanú tmavú kučeru. „Je to *môj* kôň. Aspoň by mal byť.“ Thea zdvihla ruky, aby jej Maggie mohla prehodiť cez hlavu denné šaty.

„Ale nehovorila si, že ho tvoj brat prehral v dražbe?“ opýtala sa Maggie a otočila Theu, aby jej mohla zapnúť zadnú časť šiat. Bola to rutina, ktorú si za tie roky zdokonalili.

Maggie bola nízka blondínka s tmavohnedými očami a okrúhlymi lícami. Na peknej tvári mala neustále úsmev, okrem chvíľ, keď naháňala Theu, aby sa nedostala do problémov. Vtedy mala Maggie na tvári zvyčajne podráždený výraz. Toto bol určite jeden z tých momentov.

Thea prevrátila oči na svoju kamarátku. „On ho síce prehral v dražbe, ale to nie je *moja* chyba. Anthony som dala konkrétne pokyny, aby vyhral za každú cenu. Keby ten prekliaty aukčný dom umožňoval dražiť aj ženám, *ja* by som určite neprehrala.“

Maggie zvrátila obočie. „Možno tvoj otec stanovil lordovi Anthony som nejaký limit. Na jeho peňaženku?“ Povedala to neisto, akoby nerada o tom hovorila, ale myslela si, že by to mohlo byť dôležité.

„Ach, som si istá, že to urobil,“ zareagovala Theodora, „a práve preto mám v úmysle vyhľadať svojho otca, hneď ako ma zapneš.“

„No, už som skončila, milady,“ odpovedala Maggie a potľapkala Theu po chrbte na znak toho, že je riadne zapnutá.

Theodora sa zatočila do kruhu a krátko sa na seba pozrela v zrkadle. Nikdy sa veľmi nestarala o svoj vzhľad. Vždy sa viac zaujímalala o jazdeckvo a kone než o šaty, najnovšie účesy a móдне vychytávky. Všimla si svoje tmavohnedé vlasy a sivé oči. Šaty boli krásne. *Modistka* ich práve dokončila. Boli zo svetlého broskyňového saténu s malými kvetmi vyšitými okolo lemu a rukávov. Dopĺňali ich biele pančuchy a rukavičky a rovnaké broskyňové črievičky s korálikmi. Navonok vyzerala celkom dobre, aj keď v jej vnútri vrel hnev.

Skrutený vikomt

Thea zdvihla bradu. „Škoda, že som sa nemohla obliecť ako muž a zúčastniť sa na tej dražbe. Prisahám, že by som vyhrala.“

Maggie sa prudko nadýchla a pokrútila hlavou. „Ach, prosím ťa, nehovor také veci. Dostala by som záchvat, keby som ťa mala obliecť ako muža. Som komorná, nie komorník,“ zachichotala sa.

Thea sa usmiala a zdvihla plecia, pričom hlasno vzdychla. „Dobre, predpokladám, že toto bude musieť stačiť. Ďakujem ti za pomoc, Mag. Popraj mi šťastie u otca.“

„Nemáš za čo,“ odpovedala Maggie. „A prajem ti veľa šťastia.“

„Možno ho budem potrebovať.“ Thea si nadvihla sukne, otočila sa a vypochoďovala z dverí svojej izby. Jej cieľom bola otcova pracovňa. Otec nebýval často doma. Gróf z Blackstonu mal tendenciu tráviť väčšinu času v Londýne so svojou milenkou. Thea tú myšlienku vytlačila z hlavy. Len ju rozčuľovala. Otec bol v tomto ročnom období doma, pretože prišiel navštíviť panstvo a dohliadnuť na plánovanie každoročného vianočného plesu. Nepochybne sa vráti do Londýna, hneď ako sa porozpráva s gazdinou a komorníkom. Zatiaľ však mala Thea ideálnu príležitosť opýtať sa otca na dražbu koní. Koniec koncov, bola jeho vina, že kôň sa ocitol na aukcii.

Prešla širokou chodbou na poschodí a potom zišla po rozľahlom mramorovom schodisku, ktoré viedlo do foyeru otcovho vidieckeho domu. Keď už bola dole, pokračovala do ďalšej chodby vedúcej do západného krídla sídla, kde sa nachádzala otcova pracovňa.

Keď sa priblížila, dvere do pracovne boli trochu pootvorené. Otec rád príležitostne zavolať na návštevu okoloidúcich. Thea strčila nos do škáry a žmurkla na muža v stred-

ných rokoch, ktorý sedel za stolom. Jej otec bol vysoký a pekný, s nádychom šedin na spánkoch. Thea sa naňho podobala, aspoň tak vždy hovorila matka. Určite po ňom zdedila tmavé vlasy a sivé oči. Nezdedila však jeho povahu. Možno preto sa málokedy na niečom zhodli.

„Vidím ťa, dcérenka,“ ozval sa z pracovne otcov hlas. „A som si celkom istý, že viem, prečo si prišla.“

Thea si túto poznámku vysvetlila ako pozvanie do miestnosti. Otvorila dvere dokorán a vošla dnu. „Dobré ráno, otec,“ povedala tým najpríjemnejším tónom. S otcom nikdy nemali celkom priateľské vzťahy. Väčšinu jej detstva bol v Londýne a tesne pred matkinou smrťou sa Thea dozvedela, čo presne celé tie roky v Londýne robil. Bol pre ňu skôr cudzinec než otec. Niekedy však bola nútená sa s ním rozprávať a dnes bol jeden z tých prípadov. Vždy sa snažila, aby ich rozhovor bol zdvorilý a rýchly.

Otec sa zamračil. „Očakával som tvoju návštevu. Anthony sa vrátil včera večer a povedal mi o svojej prehre na aukcii v Londýne.“

Thea podišla k otcovmu širokému mahagónovému stolu a postavila sa predeň. „Práve preto som tu,“ prehodila. „Ten arab bol *môj* kôň.“

Otec sa zamračil ešte väčšmi. „Ten arab bol drahý kôň, Theodora. Nemáš ani potuchy, za koľko sa nakoniec predal.“

Thea stisla pery. Nazval ju Theodorou. To len dokazovalo, ako málo ju poznal. Vždy ju volal Theodora. Nikto iný ju nevolal Theodora. Jej matka, Anthony, Maggie a všetci ostatní ju volali Thea. Na to, čo jej otec povedal o cene koňa, *chcela* odpovedať: Potom si ho možno nemal nikdy predávať, aby sme ho nemuseli znova kupovať. Namiesto toho však hlesla: „Povedala som Anthonymu, aby v prípade potreby použil moje veno. Ten kôň *nemohol* stáť

Skrutený vikomt

viac.“ Odpovedala takým pokojným hlasom, ako len dokázala, zatiaľ čo jej v žilách koloval urputný hnev.

Otec sa odsunul na stoličke a pozrel na ňu s prižmúrenými očami. „Po prvé, v žiadnom prípade by som neschválil, aby sa tvoje veno minulo na koňa, ale čo keby som ti povedal, že ten kôň stál pôvodnú sumu, na ktorej sme sa dohodli, *plus* tvoje veno a dvojnásobok?“

Thea otvorila ústa. Nemohla si pomôcť. Rýchlo ich opäť zatvorila, skôr než vydýchla. „To nie je možné. Žiadny arab sa ešte nikdy nepredal za *takú* sumu.“

„Ver mi,“ odvetil otec. „Presne za *takú* sumu sa predal. Sám som bol šokovaný, keď som sa to dozvedel. Som presvedčený, že Anthony urobil to najlepšie, čo mohol. Nemal moje povolenie zaplatiť toľko, čo by sa blížilo k tejto sume.“

„Nemôžem uveriť, že by *niekto* toľko zaplatil,“ odpovedala Thea a oprela si bradu do dlane. Pokrútila ňou a snažila sa vstrebať tú ohromujúcu správu. *Kto* presne by zaplatil *takú* cenu? Bolo to hrozné. Arab bol naozaj nádherný, takmer dokonalý, ale *taká* suma bola... neuveriteľná.

„Možno s jeho cenou súvisí aj jeho vzťah k vojvodovi z Harlowu,“ pokračoval otec.

Thea zvrástila tvár. „Vojvoda z Har...“ Odmlčala sa, keď do miestnosti vstúpil Anthony. Jej brat sa zastavil, len čo ju uvidel. Uprel na ňu ostražitý pohľad a mimovoľne ustúpil o krok dozadu.

„Pod' ďalej, Anthony,“ prehodil otec. „Aj ty by si sa mohol zúčastniť na tejto debata.“

„Čakám, či mi Thea náhodou nevyškriabe oči,“ povedal Anthony a na perách mu pohrával slabý úsmev. Vošiel do miestnosti, ale naďalej pozorne sledoval Theu.

Tá si prekrížila ruky na hrudi a so zdvihnutým obočím

hľadela na brata. „Otec mi práve povedal, za koľko predal toho araba.“

Anthony vzdychol. „Ver mi, snažil som sa zo všetkých síl. Netušil som, že niekto ponúkne *takú* vysokú sumu.“

„Si si istý, že si sa nepomýlil v cene?“ odvážila sa opýtať Thea.

Miestnosť naplnil Anthonyho smiech. Pokrútil hlavou. „Možno som o päť rokov starší ako ty, no ešte nie dosť starý, aby som zle počul. Som si celkom istý, že ten arab sa predal za premrštenú sumu.“

„Kto by bol natoľko hlúpy, natoľko ľahkomyselný, aby zaplatil tak veľa peňazí?“ zatiahla a jej hnev na brata si rýchlo našiel nový cieľ... toho bastarda, ktorý zaplatil za *jej* koňa hotové bohatstvo.

Anthony si prešiel rukou po zátylku. „Ty to nechápeš, Thea. Ten kôň mal čistokrvný pôvod a patril vojvodovi z Harlowu. Každý v krajine počul ten smutný príbeh.“

Thea venovala bratovi trpezlivý úsmev. Samozrejme, že poznala príbeh vojvodu z Harlowu. Presnejšie, príbeh o *bývalom* vojvodovi. Maggie rada pravidelne čítala Thei spoločenskú rubriku v *Timesoch*. Bol tam zaznamenaný celý príbeh. Po tom, čo araba pred šiestimi rokmi kúpil od Theinho otca, patril vojvodovmu mladšiemu bratovi, vojakovi, ktorý si ho vzal do vojny. Chudák mladík prišiel na kontinente o život a nádherného koňa opatrne priviedol späť do Anglicka sám gróf z Wellingtonu, aby ho vrátil vojvodovi z Harlowu.

Kôň mu, samozrejme, nemohol nahradiť brata, no vojvodov brat zviaza zbožňoval a kôň mal cenu nemalého majetku – ešte pred tým, ako ho predali na dražbe za ohromujúcu sumu, ktorú otec práve oznámil.

Smutný príbeh vojvodu z Harlowu sa tým však nekončil. Vojvoda nečakane zomrel v spánku ani nie dva mesiace

Skrutený vikomt

po návrate koňa. Keďže vojvoda nebol ženatý a jeho mladší brat už bol mŕtvy, jeho titul a všetok majetok vrátane koňa vydražil budúci vojvoda z Harlowu. Nový vojvoda bol vzdialený príbuzný, ktorý prišiel do Londýna, a od svojho príchodu spôsobil len škandály a zmätok. Podľa všetkého bol tento muž hanbou a ovdovená vojvodkyňa, matka bývalého vojvodu, ktorá stále smútila za oboma synmi, bola na konci síl, keď sa musela vyrovnáť s hanbou, ktorú tento muž urobil rodinnému menu. Chudera.

Nešťastie príbuzných vojvodu z Harlowu však nebolo Theinou starostou. Hoci jej bolo ľúto vdovy vojvodkyne a úbohých mŕtvych bratov, ak mal niekto získať toho koňa na dražbe, mala to byť práve ona. Koniec koncov, predtým patril jej. A keby jej otec nebol taký sebecký a nešíkavý, nikdy by to zvieru nepredal.

„Je mi ľúto vojvodu z Harlowu a jeho zosnulého brata, ale nikdy som toho koňa nechcela pre klebety okolo jeho bývalého majiteľa,“ trvala na svojom. Nie. Chcela toho koňa kvôli matke. Jazdenie na koni bola vášeň, ktorú mali spoločnú. Alabaster bol matkiným obľúbeným žriebäťom. Počas mesiacov, keď jej matka Helena pomaly umierala, bola jazda na Alabastrovi jediným Theiným oddychom. Stratila matku, ale o svojho koňa *nechcela* prísť. Lenže potom *prišla* aj oňho, presnejšie povedané, vzali jej ho. Otec sa ponáhľal s predajom matkinho koňa a vojvoda z Harlowu, ktorý dal dobrú ponuku, ju zdvojnásobil, keď si uvedomil, že Thein kôň pochádza z rovnakej pokrvnej línie.

Otec, ktorý vždy chcel zarobiť, predal oba kone, zatiaľ čo Thea držala matku za ruku, starala sa o to, aby vypila aspoň kvapku vody, a špongiami jej zvlažovala rozpálené telo. Otcovi to bolo jedno. Za celé mesiace matku takmer nenavštívil. Namiesto toho Theu akoby náhodne informo-

val *listom* o tom, že jej koňa predali. Alabaster zmizol, skôr ako Thea stihla zísť do stajne, aby sa s ním rozlúčila.

Keď si na to spomenula, stále sa triasla od hnevu. Na matkinom pohrebe Thea oznámila otcovi, že mu nikdy neodpustí túto ľahkomyselnosť. Otec vtedy jej reakciu pripísal veku a tomu, že smútila za matkou. „Na svete sú aj iné kone, Theodora,“ odvetil bezstarostne.

O štyri roky neskôr otec Theu upozornil, že Alabaster pôjde do dražby. S otcom sa dohodli na cene a Thea prosila brata, aby odišiel do Londýna a postaral sa o vyriešenie tejto záležitosti. Konečne by mala späť svojho milovaného koňa. Ale ona ho nezískala, pretože niekto bol zrejme natoľko šialený, že za *jej* koňa zaplatil neskutočnú cenu.

„Príbeh z Harlowu ťa možno nezaujal,“ pokračoval Anthony, „ale tragický príbeh vojvodu prinútil každého milovníka koní v Londýne, aby sa v ten deň objavil u Tattersalla s pripravenou peňaženkou. Nikdy som tam nevidel toľko ľudí. Bolo to šialenstvo.“

Thea zaťala päsť. Dokelu. Prečo musel mať jej kôň bývalých majiteľov s takou dramatickou minulosťou? Okamžite sa pokarhala za takú nevšednú myšlienku. Sotva to bola vina vojvodu z Harlowu, že on a jeho brat tak nečakane zahynuli. Ale Thea nepočítala s tým, že na aukcii bude silná konkurencia. A určite nepočítala s tým, že kôň sa predá za viac, než mala od otca dostať do vena. Musel existovať spôsob, ako získať peniaze na odkúpenie koňa od toho, kto vyhral dražbu. Čo jej pripomenulo... Anthony ešte neprezradil meno jej nového úhlavného nepriateľa.

„Kto to bol?“ dožadovala sa Thea, zaťala päsť a bojovala s nutkaním dupnúť nohou. „Kto toľko zaplatil? Kto vyhral dražbu?“

Skrutený vikomt

„Clayton,“ odpovedal Anthony a naklonil hlavu nabok. „Vikomt Clayton. Vedel som, že ten človek má peniaze, ale jeho investície museli byť ešte lepšie, než sa povrávalo.“

„Vskutku,“ múdro prikývol otec.

„Clayton?“ zopakovala Theodora a znova prižmúrila oči. Jedným prstom si poklepala po líci. „To meno mi znie povedome, len ho neviem zaradiť.“

„Vikomt Clayton žije tu v Devone. Je to dobrý človek. Inteligentný. Bystrý. Oblúbený v parlamente. Myslím, že je vedec,“ odvetil otec.

„Už som sa s ním stretla?“ spýtala sa Thea, oči mala stále prižmúrené. „Nepamätám si ho. Zúčastní sa na našom vianočnom plese?“

„Každý rok ho pozývam na ples, asi preto si pamätáš to meno. Ale vždy pošle ospravedlnenie. Trávi veľa času v Londýne. Bol tu aj predtým, no to už je dávno. Som si istý, že si spomenieš na to, čo si ľudia rozprávali. Jeho rodina žije na majetku Clayton už celé generácie. Súčasný vikomt má podľa toho, čo viem, moc v parlamente. Celkom slušný politik. Všetkých pozná. Veľmi bystrý.“

Thea pristúpila k oknu a zadívala sa von na pastvinu. Starý bohatý muž kúpil jej koňa. Nieкто, kto pravdepodobne ani nie je schopný na zvierati jazdiť a užívať si to. Možno by sa mohla pokúsiť mu to vyhovoriť. Možno by mohla apelovať na jeho láskavosť. Na aukcii súperil s inými mužmi. Možno by ho mladá žena mohla priviesť k rozumu, apelovať na jeho jemnejšiu stránku. Aspoňže býval v susedstve. Nemusela by za Alabastrom cestovať tak ďaleko. Ak by vikomtovi Claytonovi vysvetlila, že koňa nechce pre príbeh okolo jeho bývalého majiteľa, ale pre hlbokú lásku k zvieraťu, určite by ho ten muž neodmietol predať. Nie, ak by bol džentlmen.

Thea sa rýchlo obrátila na Anthona a svojho otca. „Ako ďaleko je panstvo lorda Claytona?“

„Asi hodinu cesty odtiaľto,“ odpovedal otec. „Na východ.“

Anthony pozrel na svoju sestru s prižmúrenými očami. „Prečo sa pýtaš?“

„Som jednoducho zvedavá na toho muža,“ odpovedala Thea a pokojne si zložila ruky. Anthonymu nerobilo problém uhádnuť, že má v úmysle navštíviť vikomta, keby musela. No on by jej to určite zatrhol. Alebo by sa o to v každom prípade aspoň pokúsil.

Theodora sa ešte raz otočila a pozrela von oknom, v hlave sa jej prehánali myšlienky. Okrem vena mala aj ďalšie peniaze, ktoré jej odkázala matka. Matka jej zanechala špeciálne inštrukcie, ako s nimi naložiť. Mali jej zabezpečiť slobodný výber manžela, no ona ich namiesto toho chcela spolu s ďalšou sumou použiť na to, aby si zaobstarala koňa. Kôň bol predsa len dôležitejší ako manžel. Prinajmenšom vernejší. Okrem toho, načo Thea potrebovala veno? Mala už dvadsaťdva rokov. Matkina smrť zabezpečila, že Thea mohla túto nepríjemnú udalosť vynechať, a keď potom o dva roky neskôr otec *trval* na tom, aby prišla do paláca a predstavili ju kráľovnej (sprevádzala ju matkina priateľka z detstva lady Hophouseová), Thea sa kráľovnej len uklonila a stiahla sa na vidiek, kde zostala posledné dva roky, ignorujúc listy lady Hophouseovej, v ktorých ju opakovane prosila, aby sa vrátila do Londýna a našla si tam manžela. Manželia boli nanič. Kone znamenali viac.

Samozrejme, aj keby jej otec dodržal pôvodne dohodnutú sumu a ona by použila svoje veno a ďalšie peniaze od matky, stále by to nestačilo, aby zaplatila vikomtovi Claytonovi. Ako by, preboha, získala ten rozdiel? Nebola si

Skrutený vikomt

úplne istá, no vedela, že v prvom rade bude musieť napísať vikomtovi, aby zistila, či pokus kúpiť od neho koňa nebude márnny. O tom, ako zohnať peniaze, bude premýšľať neskôr. Áno. Mala v úmysle napísať list starému krehkému lordovi Claytonovi a apelovať na jeho srdce... pri prvej príležitosti, ktorá sa jej naskytne.

DRUHÁ KAPITOLA

Ewan Fairchild, vikomt Clayton, stál hneď za bránou do výbehu za svojím sídlom a sledoval svoju poslednú a zďaleka najextravagantnejšiu kúpu. Bol tam aj jeho novonajatý tréner koní Forrester, ktorý zabezpečoval pre araba to najlepšie.

Za dvadsaťosem rokov svojho života Ewan nikdy neutratil za nákup viac. Určite nie za koňa, dokonca ani za jeden zo svojich londýnskych domov, ale arab bol úžasný a pre Ewana nenahraditeľný.

Samozrejme, nemal v úmysle toľko zaplatiť. Cenu až smiešne navýšil lord Anthony Ballard, syn grófa z Blackstonu. Ewan sa s Ballardom nikdy nepohádal. V skutočnosti boli susedia, ale Ballardovi sa zdalo, že je nadovšetko odhodlaný získať toho koňa. Ewana to prekvapilo. Netušil, že Ballard je taký znalec koní. Zapôsobil na Ballarda len pôvod zvieráťa? Alebo bol iba ďalším z mnohých, ktorých zaujal smutný príbeh z Harlowu?

Nie, Ewan nečakal, že sa ponuka vyšplhá tak vysoko, ale nakoniec vyhral a to bolo dôležité.

Ewan rád vyhrával. V skutočnosti nemal nič radšej. V parlamente sa mu darilo vyhrávať tak, že prehovoril ostatných pánov, aby sa na veci pozerali jeho optikou. Mal

Skrutený vikomt

talent na diplomáciu a povest' človeka, ktorý dokáže prehovoriť takmer kohokoľvek skoro na čokoľvek, ale aukcia si nevyžadovala ani jednu z týchto schopností. Vyžadovala si len najtučnejšiu peňaženku a, našťastie, Ewanovi sa vyplatili roky, ktoré strávil investovaním otcových peňazí, odkedy zdedil titul. V plnej miere. Ukázalo sa, že okrem záľuby v politike mal aj talent na investičné rozhodnutia. Okrem toho, čo znamenala trocha peňazí, keď život človeka visel na vlásku?

Ewan sa pýšil tým, že má všetky svoje záležitosti v poriadku a vyhrá každú bitku, do ktorej sa pustí, či už išlo o schválenie zákona v parlamente, alebo získanie koňa v aukcii. Celý život mal naplánovaný do najmenších detailov. Mal vedecké myslenie a to nenechávalo nič na náhodu. Dokonca vedel, koho si vezme za ženu, *niežeby* v dohľadnom čase mienil strčiť hlavu do manželského chomúta. Ale človek musel byť pripravený a Ewan bol vždy pripravený. Budúcu nevestu riešil rovnako ako všetky svoje rozhodnutia, s vypočítavosťou a presnosťou. Lord Malcolm bol vodcom opozície v parlamente a zväzok medzi jeho a Claytonovou rodinou by dokázal vyriešiť ne jeden spor vo Whitehalle. Malcolmova dcéra, lady Lydia, mala už dvadsať rokov, ale zrejme sa ani ona neponáhľala so svadbou, aspoň to tvrdil jej otec. Dobré. Ewan sa sotva chcel oženiť s mladým dievčaťom. Zväzok s Lydiou by bol výhodnou záležitosťou, o akej vždy sníval. Ewan by sa vďaka nemu stal faktickým vodcom v parlamente. A toto spojenie spolu s jeho schopnosťami v diplomacii by mu stačilo na to, aby zabezpečil včasné prijatie svojich zákonov. Aspoň tých najdôležitejších. Tých, na ktorých mu skutočne záležalo.

Okrem politiky bolo pre Ewana jednou z najdôležitejších vecí na svete priateľstvo. Jeho blízki priatelia boli preň-

ho ako bratia. Nikdy nemal bratov. Bol jedináčik. Keď sa v škole zoznámil s Kendallom, Wortom a Bellom, za krátky čas sa z nich stali najbližší priatelia.

Samozrejme, Ewan už poznal Phillipa. Phillip bol jeho najstarší priateľ. Zoznámili sa ako malí chlapci, keď nemali viac ako šesť rokov. Phillipov otec bol na návšteve u Ewanovho otca a obaja chlapci si okamžite padli do oka. Zbehli k potoku, aby sa pokúsili splaviť malú loďku, ktorú Ewan práve dokončil z dreva. To, čo sa stalo v ten deň, zmenilo smerovanie ich života. Ewan na to nikdy nezabudol a Phillip mu bol navždy zviazaný.

Nikto z Ewanových najbližších priateľov nevedel o jeho úmysle oženiť sa s lady Lydiou. Nebolo ich treba strašiť, kým nenastal ten správny čas. Neboli by však nijako zvlášť prekvapení, keby sa dozvedeli, že sa chcel oženiť pre politiku. Niežeby sa niektorý z nich zamýšľal oženiť pre niečo také zvláštne ako láska. Možno Kendall, pomyslel si Ewan so smiechom.

Pokiaľ išlo o Ewana, ambície boli preňho dôležitejšie ako láska. Alebo to človeka niekam v živote posunulo.

Ewan sa pozrel späť na panstvo. Zdvihol oči k veľkému oknu na druhom poschodí, ktoré smerovalo do zadnej časti jeho pozemku. Phillipova spálňa. Phillip z tej izby nevychádzal už celé mesiace. A práve Phillip potreboval toho koňa. To bolo všetko, o čo išlo.

Ewan prešiel na stranu výbehu a jeho pohľad smeroval k prednej časti pozemku, kam prichádzal koč za kočom s ďalšími predmetmi, ktoré tento týždeň kúpil na aukcii v Londýne. Získal takmer všetko, po čo do mesta išiel, ale kôň bol zďaleka najdôležitejšou položkou. Ewan a Forrester, tréner koní, sa chystali zabezpečiť, aby arab robil to, na čo ho kúpil. Nemohli zlyhať.